



Dette eksemplaret tilhører:  
**STIG MEIER BERG**

---

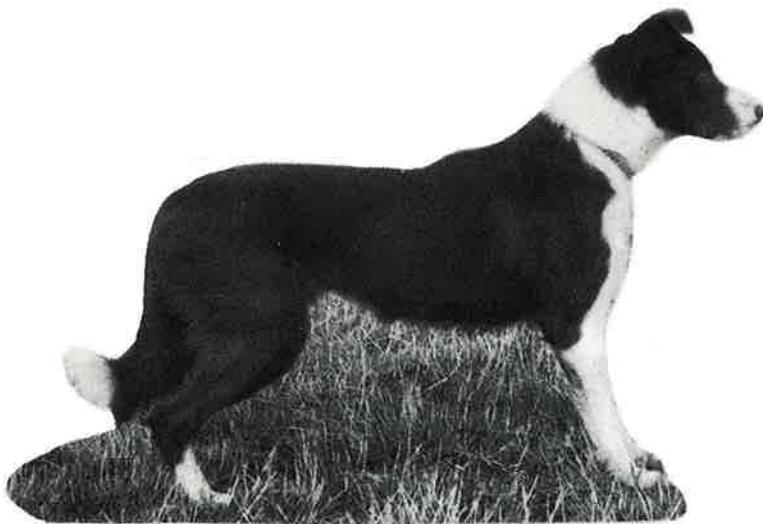
N R . 1

M A R S

1 9 8 4

Å R G A N G 2

---



I dette nr. av medlemsbladet presenterer Tove Brandtzæg sin hunderase - BORDER COLLIE - på side 17, 18 og 19.

# Lederen har ordet

HUNDEKJØRING ER GØY.

Uansett om man kjører Nordisk-, Nome-stil eller snørekjører, er dette aktiviteter med utallige muligheter for hele familien - fra minstemann i pulken, junior som snørekjører eller foreldrene, som også trenger denne mosjonen.

Ja, så hunden da. Her har man mulighet til å slå to fluer i en smekk. Ved rimelig belastning vil hunden få skikkelig mosjon og samtidig gjøre nytte for seg. Dette er jo ikke noe nytt. I polare strøk har trekkhunder alltid vært en av hjørnesteinene i de innfødtes sivilisasjon. Polarforskere som Amundsen og Nansen, benyttet også hunder som trekkyr på sine ekspedisjoner. Uten sammenligning forøvrig med oss i STBK, vil jeg bare konstatere at det ikke er noe "nymotens greier" å benytte hunder i arbeid.

Etter mange manges mening går vi nå den flotteste delen av vinteren i møte. Mulighetene er store for hvite vidder, sol og blide mennesker. Ødelegg ikke turen for deg selv og andre ved at nettopp din hund løper los i løypene til allmen irritasjon. Det er ikke alle som setter pris på å bli nedrent av en koselig og kontaktsøkende hund. Jeg ser dessuten dette som sløsing med ressurser.

Nei, bruk hunden. Under arbeid blir den både fysisk og psykisk sliten. Derved forebygges stresssymptomer, som kan være meget plagsomme for omgivelsene.

Dersom du ikke har forsøkt deg på en eller annen form for hundekjøring, har du m.a.o. ennå litt tid på deg før vinteren er over. Opplev hvordan hund og menneske kommer nærmere hverandre på slike turer.

Ønsker du råd og veiledning er det bare å ta kontakt med Ola eller Andreas i trekkhundkomiteen - så blir det nok ei rå.



## God påske!

ORGAN FOR  
SELBU TREKK- OG BRUKSHUNDKLUBB

Utkommer 4 ganger pr. år.  
Abonnement oppnås ved minst å tegne støttemedlemskap i S.T.B.K.

Rедакsjon og layout ved  
Bjørn Wagnild og Stig Meier Berg.

## STBK

SELBU TREKK- OG BRUKSHUNDKLUBB.

Leder	:	Stig Meier Berg
Sekretær	:	Ingfrid Viken
Kasserer	:	Hilde Edvinsen
Brukshund-komite	:	Arne Nypan
Trekhhund-komite	:	Ola Kjøsnes Andreas Reitan
Utstill.-kommite	:	Edvin Garberg Else Lange

Medlemskontingent pr. år:

Familie	kr. 75,- (v+b u/15 år)
Hovedmedlem	kr. 50,-
Ungdomsmedl.	kr. 25,-
Støttemedlem	kr. 25,-

Postgirokonto 2 09 45 55.

Bankgirokonto 4285 30 35860.



## INNHOLD

- s. 2 Lederen har ordet
- s. 4 Innkalling til årsmøte
- s. 5 Styrets årsberetning
- s. 6 Resultatregnskap pr 1.mars 1984
- s. 7 Hundekjøring
- s. 9 Hundehold og regelverk
- s.10 Dressurkurs
- s.12 Hunden min
- s.17 Border collie
- s.20 Juletur
- s.27 Kurs

INNKLALLING TIL

# ÅRSMØTE

Tirsdag den 27.mars 1984 kl.19.00 i Rådhuskantina - Selbu.

## DAGSORDEN

1. Valg av møteleder.
2. Godkjennning av innkalling og dagsorden.
3. Årsberetning fra styret.
4. Revidert regnskap pr. 29.februar 1984.
5. Diverse forslag til vedtak på årsmøtet:

FORSLAG I Medlemskontingenten økes med kr.25.- for alle medlemskategorier f.o.m. 1/1-85.(Hilde Edvinsen, Edwin Garberg og Stig Meier Berg)

FORSLAG II STBK går over til kun å benytte bankgiro for inn- og utbetalinger.(Hilde Edvinsen)

FORSLAG III Representasjon i Idrettens kontaktutvalg knyttes til formannen.(Stig Meier Berg)

FORSLAG IV Representasjon i kretsstyret for Norges Hundekjørerforbund knyttes til trekhundkomiteen.  
(Stig Meier Berg)

FORSLAG V Det opprettes en støttekomite på 2 personer som har til oppgave å organisere diverse støttearbeid - f.eks. bevertning, salg o.l.(Edvin Garberg)

6. Utdeling av appellmerke og diplom.

7. Fastsettelse av navn på medlemsblad, Innkomne forslag:

Selbu-hoind eller Selbu-hund / Bikkjeprat / Brukshunden / Teft Honnskvalpen / Hoinnlærva / Hoinnsløra.

8. Valg av styre:

Formann (Stig Meier Berg)

Sekretær (Ingfrid Viken)

kasserer (Hilde Edvinsen)

Trehundkomite (Ola Kjønes/Andreas Reitan)

Brukshundkomite (Arne Nypan/Olav Hammer)

Utstillingskomite (Else Lange/Edvin Garberg)

Støttegruppe (-)

9. Valg av diverse tillitsmenn.

Hvalpekontakt til NKK (Bjørn Wagnild)

Redaktører (Bjørn Wagnild/Stig Meier Berg)

Revisorer (Bodil Eggen/Helge Røset)

Valgkomite (Gunnar Kvarme/Odd Uthus)

10. EVENTUELTT

## STYRETS ÅRSBERETNING 1983/84

Det vises også til STYRETS ÅRSBERETNING avgitt ved 1/2-årsmøtet 3/6-83  
- for å gi et inntrykk av klubbens aktiviteter hele det siste året.

Side 1/2-årsmøtet har styret i STBK bestått av:

formann	Stig Meier Berg
sekretær	Ingfrid Viken
kasserer	Hilde Edvinsen
Trehundkomite	Ola Kjønes, Andreas Reitan
Brukshundkomite	Arne Nypan, Olav Hammer (frittatt)
Utstillingskomite	Else Lange, Edvin Garberg

Etter 1/2-årsmøtet har det vært avholdt:

- 5 styremøter (22/6, 15/8, 3/10, 23/11 og 12/1)
- 4 medlemsmøter (3/6, 13/9, 17/11 og 22/2)
- 2 kjøringer til Herjøytta m/funksjonshemmede
- Ukentlige hundetreff på Årsøya - fram til jul.
- 1 dressurkurs
- 1 appellmerkeprøve
- 1 Brevring - Din Hund - i Selbu
- 1 Brevring - Din Hund - i Tydal (s.a. m/sauavslaget)
- 1 Hundekjørerseminar over 2 dg. (s.a. M/tr.l.gruppa av NSHK)

1 Kretsrenn i hundekjøring  
1 Turløp i hundekjøring  
1 Åpent diskusjonsmøte om hundehold og regelverk(8.mars)  
En representant fra klubben har også deltatt i 2 møter i styret for kretsen i Norges Hundekjørerforbund og 1 møte i Idrettens kontaktutvalg i Selbu.

Medlemsbladet har i løpet av 1. årgang kommet ut med 4 planlagte nr.

Medlemstallet pr. 31.desember 1983 var 138 medlemmer.Dette er etter styrets mening meget bra når man tar i betrakning at vi nettopp hadde 1-års jubileum.

Viktigere er det allikevel at STBK har kommet i gang med aktiviteter på mange ulike områder.Erfaringen vi har gjort kommer godt med i neste sesong.Det nye styret har store og krevende oppgaver å arbeide videre med.Oppslutningen og interessen fra medlemmene har hele tiden - for os i styret - blitt oppfattet som økende.Men det må fortsatt legges ned mye arbeid for å skaffe klubben en solid plattform å stå på.Takk til alle som har deltatt så langt.

R E S U L T A T R E G N S K A P P R . 1 . M A R S 1 9 8 4 .

	Inntekter	Utgifter
Medlemskontingent	kr. 2 975.-	kr. 720.-
Medlemsblad	" 6 500.-	" 1 750.-
Div. tilskudd	" 900.-	"
Kurs/møter/bevertning	" 3 930.60	" 2 104.40
Div.inntekter	" 2 917.50	" 3 002.50
Leie av lokale/telefon/bilg.gj.		" 1 069.-
Kontorrekv./annonser		" 1 689.54
Honorarer/div.utg.		" 3 452.83
<u>Overskudd</u>		" 3 434.83
	kr. 17 223.10	kr. 17 223.10

BALANSE PR. 1. MARS 1984.

Kasse	kr.	1 469.37	kr.	224.95
Postgiro	"	2 102.45	"	889.-
Bank	"	1 732.27	"	755.26
Klubbmerker	"	3 175.-		
Utest.annonser	"	600.-	"	7 209.88
<b>Egenkapital</b>				
	kr.	9 079.09	kr.	9 079.09

Regnskapet er revidert  
og funnet i orden. Selbu den 28/2-84

Helge Røset  
sign.  
revisor

## Foruten de velkjente

# TRØNDER HYTTER

leverer vi også:

## TRELAST EJGROS - DETALJ

TRYKKIMPREGNERT TRELAST

## "TRØNDERBRAKKER" FOR INDUSTRI OG ANLEGG

## DRIFTSBYGNINGER FOR LANDBRUKET, REDSKAPSHUS OG GARASJER

# Kjeldstad Sagbruk & Hovleri A/S

7580 SELBU. Tlf. (07) 819801  
819900

## HUNDEKJØRING

— Med et lett drag og 0°C i lufta, velpreparerte løyper og traseer, kunne S.T.B.K. ønske deler av den trønderske hundekjørerelit  velkommen til klubbens første hundekj ringskonkurranse. Stedet var "Guldsethsaga" i Vikvarvet,  ndag 5.2.84.

28 ekvipasjer stilte til start, i alderen fra 12 år via junior- til seniorklassen. 18 av disse startet i konkurransen, og 17 fullførte. Her fant man både 1-spann og flerspann.

De fleste i klassene var medlemmer fra T.T.B.K., vår samarbeidende klubb i denne konkurransen. Men også representanter fra Neadalføret stilte på startstreken. Tydalingen, Siv Hillmo, i klassen 14 - 16 år og hunden "Lady" greide en glimrende 2.plass i sin klasse.

I turløpet utgjorde derimot vår egen klubb den største deltagelsen. Her utgjorde Siberian Husky-spannene majoriteten. Hvorfor stilte ingen andre raser opp i fra klubbens rekker? Er 10 km for langt? Neppe - for hunden jallefall!

En god tanke, som bør beholdes for denne klassen, var premieringen. Her ble ikke anvendt tid lagt til grunn, men premiene ble trukket ut ved loddtrekning. Derved kunne sistemmann teoretisk få den gjeveste premien, som denne gangen var et par jaktstøvler til verdi av kr. 350,-. Dette gav premieutdelingen en avsluttende spenning/nerve - som publikum så ut til å sette pris på.

P.g.a. lite med kuldegradene dagene før konkurransen, var nok føreforholdene i tyngste laget for én del av hundene. Gjennomslagsføre på enkelte partier i traseene, gjorde konkurransene til en liten kraftprøve - særlig for de tyngste hundene. Men ros ble gitt i fra deltakerne, og arrangementet gikk prikkfritt og greit unna i løpet av 2 timer. På Selbu ungdomsskole ventet dusjer, mat og kjempeflotte premier på deltakerne. Herved rettes en takk til forretningsstanden både her i Selbu, Hell, Stjørdal og Trondheim for fine gavepremier.

En takk rettes til alle medlemmene i klubben som "tok et tak", og gjorde denne jobben mulig å hale i land. En spesiell takk går til dommerne Siegfried Schmitz og Gary Meyn, og Bjørn Balstad, især som stilte opp som løypelegger flere dager i trekk, og sist men ikke minst - takk til grunneierne som til syvende og sist gjorde denne konkurransen mulig.

TURLØP I HUNDEKJØRING - 5.FEBRUAR 1984 - V/"GULDSETHSAGA" I SELBU-

10 km                    Freddie Schumann            Andreas Reitan  
                          Roy Monsø                    Bjørnolf Aftret  
                          Torger Slettnær            Geir Johnsen  
                          Jostein Andersen          Inge Aas  
                          Ola Kjænes                    Kari Ulsnård

- RESULTATLISTE -

KRETSENN I HUNDEKJØRING - 5.FEBRUAR 1984 - v/"GULDSETHSAGA" I SELBU.

DISTANSE	NAVN	KLASSE	SPANN	TID	DELT.
5 km	1.pr. BEATE RASMUSSEN 2.pr. MARIANNE BORTHEN 3.pr. INGUN SÆTHERHAUG	12 - 14 år	1-spann	21.19 22.22 23.37	3
5 km	1.pr. RANDI BALSTAD 2.pr. SIV HILMO 3.pr. BENTE DALAKER 4.pr. LINDA INGDAL	14 - 16 år	1-spann	21.03 22.16 24.40 29.33	4
5 km	1.pr. TØR HELGE BORTHEN	14 - 16 år	1-spann	20.15	1
10 km	1.pr. JAN HELGE RYNNING 2.pr. ERLEND HÅRBERG	junior	1-spann	34.14 36.02	2
10 km	1.pr. KETIL RUUD	junior	Fl.-spann	38.20	1
10 km	1.pr. ANITA NÆSS	junior	Fl.-spann	54.27	1
15 km	1.pr. JAN ERIK SCHJETNAN 2.pr. KNUT GRANDE	senior	1-spann	56.27 57.42	3
15 km	1.pr. VIGDIS NYMARK 2.pr. BIRGIT WESTGÅRD	senior	Fl.-spann	1.01.57 1.05.49	2
15 km	1.pr. PÅL THEISEN	senior	Fl.-spann	53.49	1



Direktivene blir gitt til en ivrig "løype-gjeng" - "/sporty innstilling!



Ove Egil Uthus og "Brina i fin stil etter vel utført oppgave som "hare" for konkurranseløperne.



## Hundehold og regelverk

Alle hundeeiere, spesielt medlemmene i klubben vår, henstilles om å møte opp, og ta del på diskusjonsmøte på musikkrommet på Selbu ungdomsskole, TORSDAG 8. MARS kl. 19.00 (PRESIS), om hundehold og regelverk. Som innleder stiller lensmann Perry Weisethaunet, som vil ta utgangspunkt i båndtvangsbestemmelsene her i kommunen, sett i forhold til nærliggende kommuner. Både representanter fra jegerforeninger og saueavlslaget håper vi stiller opp. Se ellers omtale i "Selbyggen".

MØTOPP!

## DRESSURKURS

FOR HUND OG EIER - OGSÅ TIL VÅREN - BÅDE I SELBU OG TYDAL

Vinteren er enda ikke over, men planleggingen av dressurkursene er allt kommet i gang. Tid og sted annonseres et annet sted i bladet. Høstens dressurkurs resulterte i 6 appellmerker av 6 mulige. På klubbens dressurkurs har vi hatt en bra spredning mht. raser, men en kan vel si at jakthundene har lett vente på seg. Alle hunder er jo dresserbare, for ikke å snakke om eierne.

For å illustrere det siste, sakser vi en artikkel skrevet av John. S. Oppdahl fra bladet "Villmarksliv" i oktober 1980. Les og bli overbevist - bolde jegere.

I begynnelsen av august ble det avholdt et dressurkurs for hare- og elghunder i Steinkjer. Fra Østersund kom instruktøren Bruno Enfeldt, sammen med ekteparet May Britt og Rolf Pællving. Svenskene tok med seg to hamiltonstøvere som tidligere hadde gjennomgått kurs i Sverige.

Bruno Enfeldt kunne fortelle at i Sverige hadde man allerede drevet med slik dressur i ti år. Den Svenske Støverklubben og Svensk Jaktforbund har nemlig fått igjennom at to mann fra hvert 18n blir sendt på instruktørkurs, for å skaffe instruktører. Baktanken med det hele er å få hundene sau- og rådyrrene. Det viser seg nemlig at hunder som er dresserte og som adlyder kommando, er lettere å få klovdyrrene, og det sier seg vel selv at dette er veien å gå i framtida.

I Sverige sto lenge de langbeinte støverne i fare for å bli ødelagt som rase pga. dette klovdyrjaget. Det samme problemet har vi også her til lands, og i tillegg har vi reinen. Enfeldt påpekte på kurset at dette er mange hrehundeiere som egentlig ikke forstår hvor lett det er å dressere hunden. Det er helt galt å tro at en hrehund nødvendigvis må være halvvill og jage alt mulig. Han fortalte at fliren på de gamle og garvede jeger forsvant etter hvert som kurset gikk sin gang. De fleste eierne er ikke strenge nok, og vet for lite hva som skal til. Den vanlige oppfatningen er at disse hundene skal gå i løypestreng eller i hundegård, og kun brukes under jakta. Hadde det vært andre eiere til mange jakthunder, ville dressuren ha kommet for lenge siden. Eiere av alle de andre rasene legger nemlig like mye tid i dressur som vi legger i jakt, og det er feil innstilling å tro at en hrehund er mindre klok enn en annen rase, sa Enfeldt.

Kurset gikk ut på at dette skal være en grunnleggende trening for å få hunden rådyren. Her lærte eierne å få rett kontakt med sin hund, ved å gå i kobbel, omgås andre hunder, sitte og ligge på kommando, samt ligge rolig på avstand før en har kontakt med klovdyr (sau - rådyr - reinsdyr).

Det viktigste med hele kurset er at hundeeieren kan koble inn sin hund, før kontakt med klovdyr. Sist, men ikke minst, er det viktig å fastslå at kontakten blir mye bedre mellom eier og hund etter et slikt kurs, og det er vel eieren som kanskje har det største utbyttet .....

Bruno Enfeldt konstaterede videre til eiernes store forbauselse at "kurshundene" gikk an å dressere. Dressurkurset ble en suksess. Til alle som har problemer med halvvile og dårlige dresserte hunder kan vi etter et slikt kurs gi god trøst: En hvilken som helst hund kan dresseres. Det er kun eieren det kommer an på.

Her er inntrykket av kurset fra to av deltakerne:

"Håper at også flere elghunder får være med på slike kurs. Det var artig! Jeg anbefaler alle hrehundeiere til å ta et slikt kurs!"

## HYTTEEIERE OG ANDRE

Skal De fornye på hytta til påske. Kontakt oss når dette gjelder innredning og møbler. Vi lager etter Deres tegninger og mål til fabrikkpris. Husk også vår nye heltre kjøkkeinnredning til hjemmet.



**Selbu Furumøbler A/S**  
7580 Selbu  
Tlf. 07/817496

Har du en hund, da har du en venn,  
en ørlig og trofast følgesvenn.  
Du får deg en söt liten babyhund,  
så klosset og lubben, så deilige og rund.  
Og så blir det lulling og lalling med skatten,  
og du tørker gjerne noen dammer om natten.

## Hunden min

Du våkner om morgenens, tar tøflene på,  
som kun er to såler med frynser på.  
Selvfølgelig blir du litt varm oppi toppen,  
og sverger å straffe syndekoppen.  
Da kommer en liten og logrende venn,  
som ber deg så pent, om ditt vennskap igjen.

Da fylles ditt hjerte av kjærighet,  
til en söt liten syndig troskyldighet.  
På gulvet legger du en avis,  
og sier: "på den skal du gå, din lille gris".  
Og den lille håpefulle har forstått,  
at man må følge en ordre man har fått.

Så neste gang er én som er viktig,  
én som tror å ha gjort det så riktig.  
For nå plaserer den lille grisen,  
to små klossete labber på avisens.  
Så har den endelig sitt på det tørre,  
mens dammen på gulvet blir større og større.

Bli ikke sint, om du sklir i noe rart,  
du skal nok se at den lærer snart.  
Alle kan feile ikke sant?  
Tenk så mye dumt vi mennesker gjør i blandt!  
Ha tålmodighet og vær ikke lei,  
for snart er det den som skal passe på deg!

Og husk: Den godtar deg slik som du er,  
om du er liten eller om du er svær.  
Om du har gods, om du har gull,  
eller om du er et lite null.  
En har ingen krav,  
den tar de goder du byr den av.

Og den er tilfreds med å få være,  
trutt ved siden av sin herre.  
I en hund fins ørlighet,  
den viser tenner eller kjærighet.  
Forskjellen fra oss mennesker ligger her,  
hunden viser hvem han er.

Og husk: Om din venn svikter deg i nøden;  
vil hunden din følge deg trofast i døden.

En hyldest til  
en kjær venn,  
hunden min.

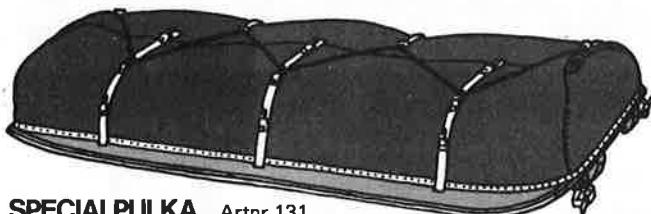
B.H., Valdres.

# VINTERFJÄLL!



RJÄM FORS  
PULKAN

# FYRA SMÄCKRA RIMFORSPULKOR



**SPECIALPULKA** Art nr 131

Specialpulkan är byggd för att tåla stor last. Samtidigt är den slank och lättdragens. Den lämpar sig utmärkt som barnpulka för ett eller två barn. Pulkan har GX-stängning och värmeisolering underlägg i botten. Specialpulkan är särdeles lämplig, tack vare låg vikt och hög stabilitet, att användas vid tvåspans hunddrag.

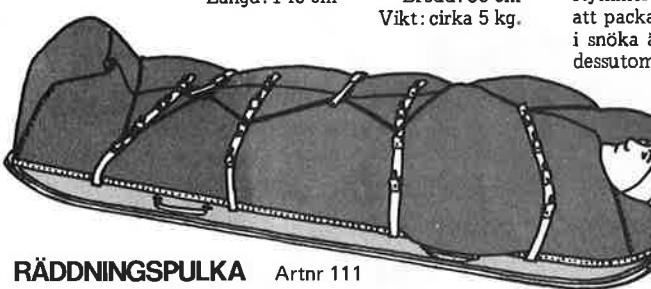
Längd: 165 cm Bredd: 38 cm Vikt: cirka 6,5 kg



**BARNPULKA** Art nr 141

Barn skall inte sitta i en pulka! I stället skall de halvligga med nackstöd. Därför har kapellet på barnpulkan en lång, blixtlåsförsett öppning. Den gör det lätt för Dig att stoppa exakt rätt mängd fyllning, tex en tursäck, kuddar eller varför inte en varm sovsäck, bakom rygg och huvud på barnet. Vi dragnings stöter en pulka ganska mycket, och om barnet då sitter upp – utan stöd för huvudet – blir det en onödig stor belastning på barnets hals. Värmeisolering underlägg i botten håller barnet varmt om stjärten. Rimfors barnpulka är lämplig för enspann hunddrag.

Längd: 140 cm Bredd: 36 cm Vikt: cirka 5 kg.



**FJÄLLPULKA** Art nr 121 (ovan)

Invändigt, längs hela botten, har Rimforspulkorna ett värmeisolerande, löstagbart underlägg.

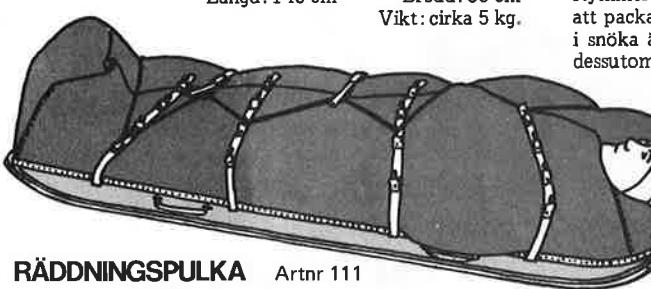
Remmarna är slitstarka polyesterband. De sitter städigt i bandlåsen och suger inte åt sig vatten.

Kapellet är sytt av orange S-tex, en specialväv med utsida av polyamid och insida av bomull. Polyamiden ger väven styrka och smidighet. Bomull på insidan betyder minsta möjliga kondens när någon åker eller sover i pulkan. S-texväven är naturligtvis vattentät.

GX-stängningen på Rimforspulkorna är mer flexibel än den konventionella pulkstängningen med lator. Ett köldtåligt, elastiskt specialband – GX-band – är, längs ena längssidan av pulkan, fäst i flera polyesterband. Bandens längd varieras med krokar. Detta innebär att

Du kan spänna så hårt som behövs och dessutom precis där det behövs. Du kan t.o.m lämna öppet längs en del av pulkan. Rimforspulkornas stängning är lätt att hantera – även med en hand och påtagna vantor.

Sträva efter att placera tyngdpunkten i mitten av pulkan – då går den bäst på alla typer av snö.



**RÄDDNINGSPULKA** Art nr 111

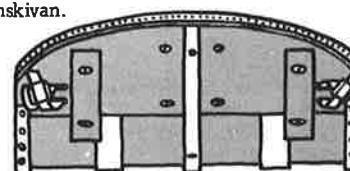
Den här pulkan är avsedd för persontransporter, men den är också lämplig när extremt mycket utrustning måste fraktas. Kapellet medger, tack vare GX-stängningen, att tillsyn av skadad kan ske, utan att kapellet öppnas helt. Värmeisolering underlägg samt huvudkudde gör pulkan bekväm vid persontransport. Pulkan har bärhandtag och är mättmässigt anpassad för ambulansernas bärplats. Fem glidlistor längs bottnen gör räddningspulkan till en lättdragens och stabil "storpulka".

Längd: 200 cm Bredd: 47 cm Vikt: cirka 8,5 kg

**DRAGSKALM** Art nr 191

Rimforspulkornas dragskalm är konstruerad för pilbågsdrag. Det innebär att skalmens dragändar strävar utåt och dragbältet blir väl sträckt fram till över höftbenskammarna. Pilbågsdrag ger, tack vare de tätta dragimpulserna till pulkan, den mjukaste och minst tröttnande dragningen.

Längd: 200 cm Vikt: cirka 1,9 kg



Rimforspulkans framände är mjukt rundat upp till.

Sido- och mittglidlisterna har skarpa hörn för att ge gott grepp, även i hård snö.

Två låga glidlistor skyddar bottnen effektivt och minskar friktionen mot snön.

Skalmen fästes vid pulkan med två korta polyesterremmar. För lättaste fastsättning är remmarnas spänningar placerade på utsidan av pulkan. Remmarna skal läggas två varv runt skalmen och skalmen skal ligga bakom dragklotarna.

**DRAGBÄLTE** Art nr 195

Dragbälte av polyesterband. Sticklaset – som skall vändas framåt – medföljer för lätt hantering av bältet. Med Fixlock-spännet – baktill – justeras bältets längd. Bältesbredd 40 mm. Polstring över höftbenskammarna för högsta komfort. De två D-ringarna av metall i bältets sidor, kopplas till dragskalmens karbinhakar, eller till extra draglinor vid tvåmansdrag.

**VÅRD OCH FÖRVARING**

Pulkans glidtyta är behandlad med en reptälig härdplastlack. För att få bästa möjliga glid – valla med paraffin eller alpin skidvax. Kör Du håll på lackskiktet – slipa snarast rent med sandpapper, tvätta med förtunning och lacka över några gånger.

Rivhål i kapellet kan tillfälligt lagas med textiltejp. Men bäst är förstås att sy.

Rottingen i dragskalmen är ett levande naturmaterial. För att säkerställa skalmens form bör ett snöre, eller en rem, knytas mellan skalmens dragändar. Dra åt så hårt att dragändarna är parallella. Undvik långtidsförvaring i fuktiga lokaler.

## Border collie

Som navnet forteller oss er denne rasen en gjeterhundtype, og den stammer fra grenseområdet mellom England og Skottland. Den er en svært gammel rase som i alle år er avlet på disse egenskapene: hurtighet, utholdenhets og intelligens.



I slutet av 20-talet utvecklade Olle Rimfors, den kände skid- och fjällentusiasten från Åre, en ändamålsenlig fjällpulka för sina strapatsrika skidturer i fjällvärlden. I den byggde han in alla sina erfarenheter av hur en perfekt fjällpulka borde vara konstruerad.

Men Olle Rimfors skulle inte bli pulkfabrikant. I stället övertog David Sandström från Sollefteå, även han en mycket fjällerfaren man, idén och grundmodellen till Rimforspulkan. Den utvecklades under 50-talet till en i det närmaste fulländad fjällpulka. Känd och älskad bland de senaste decenniernas fjällrävar.

Idag är det vi på Solatun Sport som tillverkar Rimforspulkan. Eller rättare sagt pulkorna, för modellerna har blivit fler. Grundmodellen är den samma. Den formfulländade skrovformen vägar vi inte tänka tanken på att förändra. Trämaterialen är de samma, inget

konstgjort material kan någonsin bli så levande och följsamt i låga temperaturer som just trä. Svensk gran eller fur!

Men detaljer utvecklas, vem hade under 20- eller ens 50-talet vågat tro att tekniken skulle få fram ett så smidigt och köldtåligt "gummiband" som vårt GX-band? Men gården omöjliga kan vara möjligt i morgon. Och då vill vi utnyttja alla möjligheter att göra Rimforspulkan till den fulländade pulkan.

Både för gården och för morgondagen.

God tur!

*Börje Holgersson*

Börje Holgersson  
Solatun Sport



### VEILEDENDE PRISSLISTE:

Barnepulk	kr. 1071.-
Spesialpulk	" 1890.-
Fjellpulk	" 2250.-
Redningspulk	" 2520.-
Bambusdrag for menneske	" 315.-
Belte til bambusdrag	" 225.-
Hundedrag i glassfiber	
m/kobberkjerner (1-spann)	" 810.-
Brems for spesialpulk	" 1386.-

÷ 20 %

til medlemmer i  
S. T. B. K.

Vi fører også flere typer finske jaktstøvler, jaktjakke/-bukse i norsk vadmel, hele dresser m/teddyfor for hundekjøring, scooter, isfiske, gårdsarbeid m.m., diverse varmeunderstøy fra Sverige m.m.

### IMPORTØR:



Ny adresse: Hognesaunvn. 108. Haraldreina.  
7500 STJØRDAL.  
Nytt tlf.nr.: 07 - 82 42 50 / 82 42 60.



Border collien er etterhvert importert i et ganske høyt antall til Norge, bla.a. fra Sverige, England og Skottland. Den er den mest tallrike gjeterhunden, og etter mange meninger den mest egnede. Stort sett blir den brukt som sauengjeter, men vi finner den også som storfeengjeter og reinsengjeter. I Norge blir gjeterengenskapene bevisst avlet på, og gjeterhundutvalget i NSG (Norsk Sau- og Geitelslag) henstiller til oppdrættere og kjøpere om å avle og kjøpe kun de hunder som har bestått den såkalte gjeterhundprøven, d.v.s. en prøve der hundens egenskaper i først og fremst gjeting blir satt på en hard prøve, og hvor også lydighet og samarbeidsvilje spiller en stor rolle.

Vi finner også en del border collier som familiehunder, og som deltakere på NKK's lydighetsprøver er de en populær og høyt præmieret rase. Border colliens positive egenskaper, som lojalitet, arbeidslyst og lærevillighet gjør den velegnet som venn og medhjälper. Den kan i gitte situasjoner arbeide til den stuper, så eieren bør la den hvile innimellom. Jeg har selv sett min ene tispe gjete sau til den kastet, opp, før så å starte opp igjen.

Men disse egenskapene bør styres. En border collie uten arbeidsoppgaver vil utvikle sine egne oppgaver, og disse kan gi seg negative utslag. Den vil alltid gjete, alt fra baller til mennesker kan brukes av en arbeidsløs hund. Vi kan selv tenke oss at det ikke blir bra når den finner på å gjete mennesker på samme måte som den gjeter sau, nemlig med små napp og bitt for å dressere flokken sin til lydighet.

I England har kennelklubben der nå utarbeidet en standard for denne rasen, og dens popularitet er steget betraktelig blant folk. Det er blitt et vanlig syn i engelske parker at byfolk går og lufter sin border collie. Den utviklingen er vi kanskje noe betenkta over, da det kan få negative konsekvenser på lang sikt m.h.t. rasens gjeter-egenskaper.

Den engelske standarden er noe forkortet:

Mankehøyde på hannhund ca 53 cm, tisper noe mindre. Fargene er sort/hvit, men rødbrun er også ganske vanlig / ofte tricolour. Den velproposjonert med rene, elegante linjer og med perfekt balanse, dette kombinert med så mye masse at man får inntrykk av en sterk og utholdende hund. Hodet skal være velproposjonert, panne og nese skal være omtrent like lange. Sort snute, markert stopp. Halen middels lang, med oppoverpukende spiss. Potene ovale med sunne, sterke trædeputer.

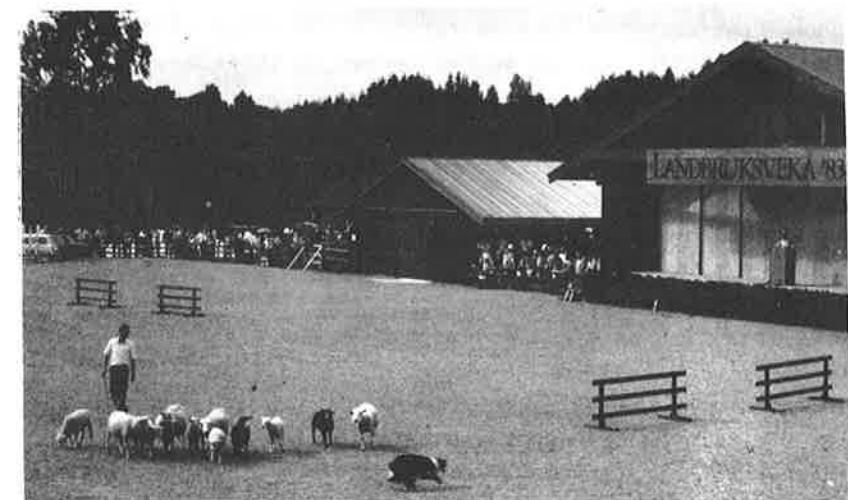
I Norge finnes altså ingen standard, men en såkalt krypende border collie blir stadig mer populær. Den later til å ha bedre gjeteregenskaper, den kryper lavt i terrenget og virker dermed ikke truende på sauen. Samtidig ser det ut til at instinktet med å møte sauen et hakk før disse reagerer, er mors utpreget.

Ellers vet jeg at en border collie med kortere pels er ønsket av rein-gjeterne, dette for å få mindre problemer i snøen. Gemyttmessig ønsker også samene en noe annerledes border collie, en reingjeter bør være noe hardere enn en saugjeter.

En kapasitet når det gjelder border collie i Norge er Jon Sand fra Lier. Han driver med kjøp av denne rasen fra Skottland, og har nok drevet avlen et godt stykke fremover. I Norgesmesterskapene for gjeterhund finner vi ham helt i toppen med sine hunder, og skal noen være et bilde på en gjeter og hans hund, er det nettopp Jon Sand med sin Sorry, Sandy eller Jill.

Border collien er registrert i NKK, og i Rogaland er det også et spesielt gjeterhundregister som nå skal utvides til å gjelde hele landet. For kjøp av denne rasen, kontakt gjerne gjeterhundutvalget i fylket. Da vil du være sikret de beste hundene.

Ellers kan jeg nevne gjeterhundprøvene som disse hundene blir testet etter. De foregår over hele landet, og det er 9 øvelser, med poeng fra 1 til 10. Til slutt blir det også gitt poeng for helhetsinntrykk av hund og gjeter. De andre øvelsene er: hente flokk utgang, hente flokk løsing og inndriving, holde sau, drive sau foran fører, drive sau etter fører, inndriving i kve, lydighet i arbeid, finne sau i terrenget og selvstendighet i arbeid.



Som vi skjønner får ingen 100 poeng gratis.

Tove.

NB.

De som kan tenke seg å se bla.a. de beste border colliene i fylket, når de gjennomfører dette programmet, har store muligheter for dette til høsten. Da skal nemlig Selbu sauaslag avvikle trøndersk mesterskap for gjeterhunder i Selbu.

red.

# JULETUR

- med et løypevalg som ville forskrikke en lokalkjent  
av Anita og Beate Grøvan.

Brøttum - Meråker. I følge ei amerikansk lærebok i hundekjøring, er den optimale treningsløype slik at en ikke kommer tilbake til utgangspunktet, eller som Amundsen sa: "Rett frem, det er vår vei".

I julen kan alt skje. Vær og føre er ikke forutsigbart og avbrudd på turen før Meråker var absolutt ingen umulighet, så bussruter for Selburuta var medbragt. Mat og utstyr ble denne gangen valgt lettest mulig og Anita ville gjerne være med. 16. desember var vi av gårde.

En lang natt med julegavestress ble avsluttet med en morgendusj og springetur til Brøttensbussen. Vel fremme til pulken og skiene som ble kjørt til Brøttum kvelden før, måtte Beate frem med plaster, bandasjer og alt som skal til for å behandle de sædvanlige gnagsårene hun hadde ervervet allerede på vei til bussen.

Det var fint og hardt spor de første 5 - 6 kilometerne av turen. Da vi kom til Teigvollen tok vi av fra sporet, og trakket vei i dysnsnøen. Planen var å følge studentløypene til Lynghøgen i Kjøsnesdalén. Vi fulgte en ubrøytet tømmervei til den sluttet, på kanten av en bratt skrånning, hvor det var uforekommelig selv uten hundespann.

Vi snudde og lette etter en annen mulighet, men da mørket begynte å melde seg, og vi enda ikke hadde funnet noen nedkjøring mot Tangvola ble ikke Beates forslag om å dra tilbake til Teigvollen og vider opp til Dragstvollen møtt med motvilje. Bikkjene begynte å bli mer interessert i elgspor enn å gå der vi ville.

Da vi kom tilbake til scootersporet gikk det ganske kjapt oppover. Vi møtte Per og Torbjørn med 4- spenn og fikk gå i deres spor det siste stykket frem til vollen. Etter middag sovnet vi ganske fort, men søvnen ble avbrutt med jevne mellomrom av folk som skulle være med på juleblotet på Dragstvollen dagen etter.

Så var det morgen den andre dagen. Vi gledet oss til å ta fatt i godværet, men det tok sin tid å pakke utstyret som lå strødd utover heile koia. Så langt var altså turen en fiasko, men vi hadde et godt utgangspunkt for å gå over Reinsfjellet.



Jeg insisterte på å gå opp Bekkdalen selv om det var lite snø. Anita protesterte, men lot seg overbevise. Et hundespann skal komme frem over alt. Vi var snart oppå og stakset oss innover på skarpt føre.

Det føltes som et øyeblikk, og så var vi oppe på Store Reinsfjell. Vi hadde fått med oss soloppgangen og nå strålte desember sola sine blekrøde stråler på blåkvit skaresnø. Men dagen var kort, og det var ikke tid til å beundre utsikten særlig lenge.



Etter ei frisk nedkjøring og en liten diskusjon om løypevalg hadde vi en fin tur om Gråfjellet. Vi kom ned i skogen da det begynte å bli skumt. Skogen var tett og vi tok kompasskurs mot Sørungen. Vi gruet for vassing i dyp snø og håpet på løype fra Nærvollen. Jubelen var stor da vi traff på preparert skiløype i mørket og kunne stakse de 3 kilometerne langs Sørungen.

Vi tok ut kompasskurs fra Sørungen og bort mot bruhaugen over Næla, som vi med rette fryktet var uten is. Vi trakket oss frem under store grantrær og rundt små busker og plutselig fant vi oss selv på en brøytevei. Vei og kompasskurs gikk i samme retning så valget var fristende. Etter hvert begynte veien å gå litt mye til høyre for kompasskursen, men å begynne å brøyte rett inn i granskogen igjen fristet lite.

Da vi kom frem til en større setervoll ble vi ganske overrasket. Hvor var vi egentlig? Mørkt var det og kaldt var det. Øyavollen het stedet og da var det jo bare noen få km til Nælvollen. Optimistiske dro vi videre, men en km etter Øyavollen sluttet veien.

Da var det bare å brøyte videre med slitne og uoppmerksomme bikkjer. Etter ei stund foreslo jeg leirplass, noe som ikke ble tatt ille opp. Argumentet mitt var at nå om kvelden kunne vi rote opptil flere timer før vi fant frem til koia, mens vi neste dag kunne skli bort dit på noen få straksar.

Som sagt så gjort. Både bikkjer og pulk fikk plass i teltet. Snart putret det i gryter og varmen fra primusen bredte seg over slitne kropper.

Nælvollen ble inntatt neste formiddag etter at vi fant is på Næla der den gjør en krøll. Vi hadde det ikke travelt og gikk først videre neste dag.



Det var litt vind da vi starta. Vi var forbredt på gaupterrøg det første strekket og satsa på at korteste vei ikke tok lengre tid enn den beste veien. Vi siktet rett mot Øvre Skogsvollen. Trærne stod stykkesvis svært tett så det ble en del hårnålssvinger, men hva gjorde vel det. Snart var vi på fjellet igjen og der skulle vi slippe å se trær i flere timer.



## Gode råd – gratis!

Du behøver ikke å være «tjukk av pæng» for å drøfte dine bankforretninger med oss.

– Kom innom – Bli kjent med banken –

Vi gir gode råd om hvilke av våre tilbud som passer akkurat deg.



**Forretningsbanken**

god forretning også for deg

Postadresse  
Postal Address  
7580 Selbu

Telefon  
(07) 81 76 20/21

Vi slapp å se trær på flere timer ja. På Bringøen var det motvind type storm med iskrystaller i luften. Beate gikk foran det meste av veien over fjellet og loste oss over. Signe strevst. Det var en lettelse å komme ned i skogen på den andre siden. Det var nå blitt mørkt, og for å slippe å orientere fulgte vi en kraftledning. Plutselig så vi lys som beveget seg noen km unna oss. En rask titt på kartet viste at det ikke skulle være noen vei dør. Var det scooter? Nei, det var en bil og enda en ny skogsbilvei. Enda en bil viste oss at det gikk vei over elva Usma like foran oss.

Terrenget ned mot elva var mer loddrett enn vannrett og kollisjoner med trær var uunngåelig. Det gikk imidlertid bra et stykke, så farten var ganske stor da det sa pang og jeg så alle stjerner på himmelen dobbelt. Bremsen på pulken ble bøyet forover, men ellers var ingen skade skjedd, og vi kom oss videre ned til veien uten nevneverdige problemer.

Noen myrdrag nord for Usma så ut til å være passende veivalg videre. Vei fikk være vei. Ute i terrenget var det skareføre og fullmåne fra en indigoblå himmel. Slike kvelder er sjeldne. Jeg tenkte med sorg på at vi snart var fremme.

Jeg hadde knapt tenkt ferdig da det igjen blåste opp. Det var godt å komme fram til Sjøvollen. Vi hadde brukt hele 11 timer. De fleste av dem i vinden på Bringøen. Mat og sovn gjorde godt. Varmmeldinga for neste dag lovet ikke godt. Skulle vi ta bussen til Hillmo?

Om formiddagen da vi våknet i tolvtiden blåste det fremdeles og vi bestemte oss for halvfem-bussen samme dag. Sommertelt i vinden på snaufjellet er som kjent ikke noen fornøyelse, i hvert fall ikke om vinteren.

Vi kom oss avgårde sånn øtterhvert og regnet med en avslappende tur ned turistløypen som går over Hillmovola og videre til Hillmo. På Hillmovola manglet snøen og grusen ga dårlig feste for bremsen på pulken.

Da vi kom lengre ned var det snø, men ingen brems. Bøylen var avbrekt. Jeg slapp bikkjene løs og brukte Beate som lederbikkje ned bakkene. Hun var ganske flink.

Da vi var kommet ned de verste bakkene ble det for lite trekraft, og bikkjene gjorde jobben bedre. Turen videre nedover prøvde vi fortsatt å følge turistløypen og de røde merkene. Det var tydelig at løypen var lite brukt. Den gikk i slalom gjennom busker og kratt, og noen steder måtte greiner brekkes unna slik at vi kunne komme frem. Da det ble mørkt var det umulig å se flere merker.

Turistløypa var altså nok en fiasko, nå ville vi gå etter eget hode. Vi fikk ei virkelig stygg utforkjøring, men deretter var terrenget lettkjørt. Bygda nærmest seg med stormskritt. Scooter spor og skispor gikk alle veier. Langt nede så vi riksveien der den svingte seg langs Nea. Vi valgte ei løype som førte os til gården Gullbrekka.

Anita ble sendt inn for å spørre om veien videre mens bikkjene og jeg ventet utenfor i spenning. Det var ikke lenge før bussen skulle være på Hillmo.

Et lys ble slått på og Anita kom ut sammen med ei gammel kone. Kona forsvant nedover jordene. Anita huket tak i bikkjene og fulgte på hakk i hæl. Sjøl hang jeg over restene av bremsen og lurte på hva som skjedde.

I et forrykende tempo kom vi oss ned og kona ba oss løpe videre etter veien, så rakk vi nok bussen. Vi takket for hjelpe og rakk akkurat å se kona småjogge oppover lia før vi rundet en sving. Det var en snarvei, kommenterte Anita.

Snart kom bussen og turen var slutt. Og hvilke inntrykk satt vi igjen med? Korteste vei fra a til b er definitivt ikke rett frem, men langs myrdrag og over tregrensa. Vi kjørte altså et 3-spann med nomeforspenning, og brukte en pulk (175cm)- m/brems. Denn kjørformen viste seg å fungere ypperlig i vanskelig terreng. Flere steder hadde vi ikke kommet frem med stive drag. Føreforholdene var etter årstida gode, kun i skogen var det brøyteføre og der er det et utall skogsbilveier som gjør det hele lettere. (I mørket ødelegger ikke disse veiene naturen i like vesentlig grad som om dagen). De fleste veien er dessverre nyere enn NGO-kartene.

Det ble mange timer og få kilometer. Meråker kan vente. Kanskje neste år?

# KURS

DRESSURKURS I	starter v/Selbu ungdomsskole den 26.mars kl.18.45. Varighet ca. 1 time. Hver man- og onsdag fram til 1.juni. Henv. kan skje til Stig M.Berg - tlf. 81 75 47.
DRESSURKURS II	starter v/Husvollbakken i Tydal -(Tr.h. E-verk)- mandag den 5.mars kl.19.00. Varighet ca 1 time. I gang pr. uke fram til 1.juni. Henv. kan skje til Siri Aas - tlf. 81 46 51.
	Begge kurs avsluttes med frivillig appellmerkeprøve. Mørke i bronse er ikke inkludert i kursavgiften. Appellmerket koster ca. kr.35.-.
BRUKSHUNDKURS KLASSE C	starter v/Selbu ungdomsskole den 26.mars kl. 20.00. Varighet ca. 1 time. Hver man- og onsdag fram til 1. juni. Krav til deltagelse er at hundene har bestått appellmerkeprøve eller tilsvarende. Henv. kan skje til Stig Meier Berg - tlf. 81 75 47.
	Kursavgift for alle kurs er kr. 100.- for medlemmer og kr. 150.- for ikke-medlemmer - som betales v/oppmøte. HUNDENE SKAL VÆRE GODT LUFTET FØR KURSET TAR TIL. LUFTING SKAL IKKE FOREKOMME PÅ ELLER OMKRING KURSPlassen. HUSK ALLIKEVEL PLASTPOSER.



(07) 81 74 32

# **MURMESTER EYSTEIN RØSET**

**7580 SELBU**

**Tlf. (07) 81 75 10**

**Aut. Entreprenør  
kl. A - B - C1 OG D1**

**STÅL/BETONG/TRE  
MUR/PUSS  
KONSULENTARBEIDER**

**Helge Røset ..... tlf. (07) 81 75 28  
Eystein Røset ..... » (07) 81 71 45  
Ove Røset ..... » (07) 81 71 45**

**Bankforb.: Selbu Sparebank  
Bankgiro: 4285.05.00309  
Postgiro: 3 16 20 54**